

Text del programa de sala d'*El misantrop*

Una nova versió d'*El misantrop* al Teatre Nacional de Catalunya? M'imagino que molts espectadors recorden les magnífiques posades en escena de Fabià Puigserver i de Josep Maria Flotats. El projecte que en aquesta ocasió proposem, tot i ser fidel a Molière, presenta diverses particularitats que el fan diferent.

En primer lloc, la traducció de Sergi Belbel, lliure i audaç, que abandona el vers per oferir-nos un text més pròxim. Però també l'espai i el vestuari, que no fan referència a cap època concreta. I, finalment, la magnífica companyia d'actors i actrius que hem reunit, en la qual cadascú aporta la seva singularitat.

Tots ells es troben davant del repte de passar amb rapidesa del registre dramàtic a la farsa, de la conversa filosòfica a l'angoixa de la gelosia, de l'engany a les exigències absolutes de la sinceritat... És, doncs, com jugar a caminar per la corda fluixa. Exactament el que li passa a la peça, que no es pot dir si cau del costat de la comèdia o del drama.

Per acabar, no puc deixar de repetir, un cop més, la felicitat que sento en treballar en aquest gran teatre del país, on la paraula «art» encara significa alguna cosa.

Georges Lavaudant